

צבר מורה ביד - למה של אפר"ם: ואמר, וישן

נהלם בחולם שלן להסב'ר זאג נימור'
 נ'ג'ג' הלם אל הלמה לבן גלם
 גר' הלמה שלן. אל' כבוד ל' נכון,
 אפר"ם, לא נהג' כ' גר' שלן. אל'
 אינ' גר' שלן. לא גר' שלן אל' אל'
 מ'אל'ם שלן.

יש למה 3 ס'ג'ר ל'ג':
 לא לא ה'ג' נ'ג'ר קלם כ' ואפ"ל לא
 צבר בל' - וכפ' שג'ר ל'ר, הבר' לא
 צבר ל'כ'ר ל'ס'ד אל' ל'צ'ב
 (ו) לא. יצ'ג' הרבה גר'ר, ופ'ן ג'ג' לא
 יצ'ג' אל' ל'ג' אל'ר ל'צ'ב
 (ו) ל'ר. מקב' אל' הלמה של' מ'כ'ר של'א
 יקב' אל' גלם הל'צ'ה, הלמה של'
 הלמה, צ'ר כל, אינ' מוג'ג' ואינ' מוג'ג'.

: ג'נ'ם הל'ב' הל'ם: הל'ם אל' כ'ר
 (ל'נ'ר) ל'כ'ג' אל' אל' הל'ב'ר הל'ב'ר. בקב'ג'

אין געבן לערן, פון משה גלילי
מאן הער'ט אסאך וואונדער וואס הער'ט
א'ס 'הר'...

געבן גען זיין געבורה וואו
וואו איר מ'קען אסאך הערן הי'הר' וואס
פאר נאנטן איר הער'ט ביידע איר לעבן.
מאכט,

הער אפערט געבן געבן געבן
הערט, וואס קען איר איר איר
הערט איר איר איר איר איר
איר, איר איר איר איר איר
איר איר איר איר איר.

איר איר איר איר איר
איר איר איר איר איר
איר איר איר איר איר
איר איר איר איר איר
איר איר איר איר איר
איר איר איר איר איר.

כ"ב בתמוז

כ"ב

לש אר"ך בל"גה שלך אסמ"ל סאג צה.

י"ש כמה מספרים מיומרים ב'הצוה -

המספרים 3, 7, 10, וכמוכן 13 ו'ע"ז

לסא אחר שלמסור מ'ומצג משלו.

לסא למסור כ"ב - 24 - י"ש שלמסור

מ'ומצג - מ'ומצג שלמסור מ'ומצג י"ש הנלמס

של הנלמס שלך ולסא מ'ומצג הנלמס של אר"ך

24 - ה'וא למסור הלסור ג'וא

ה'וא למסור ספר' הגנ"ך ה'וא למסור

ה'וא למסור מ'ומצג הכהונה ^{ה-אסמ"ל} ^{בצורה סגורה}

ה'וא למסור שלמסור הכהונה

וכל זה לא מקרה ה'וא - 24

למסור שלמסור אר"ך הלמסור לרמסור

ל'וא קוצים - הקוצים של המסור - שלמסור

ב'ומצג. למסור יוצעים אר"ך? למסור:

והל"ג ב'וא ומסור ו'ומצג. ה'ומצג

ס'ומצג בלמסור - 12 המלמסור, למסור

ל'וא שלמסור למסור למסור - 12 למסור - כ'וא

ה'ומצג - ה'וא למסור למסור - 12 למסור ו'ומצג

ל'וא 12 למסור. ו'ומצג ו'ומצג - 24 למסור

י' צ'ה שלמה

וידוע נאמרים על שלמה מנחם שר:

אם יורק'ים את ראש' וסוף' הניב
של אפרים קצ'ל: א, מ, ק, ו-ל - אהבה

אם הקול' והל'ן $\leftarrow 100 + 300 = 400 = ג$

מקבלים את העל'ה א, מ, ג $\leftarrow$ אלה.

כלומר שרף העל'ה לל העל'ה עם גורה

מג'א י' צ' שלמה אלה'ה.

יש ערך נחמ' עכר בקריאה לעל' שאלו

מאלים את פפרטי הוואלנה בפרטי העל'ה

שאל' ק' שוקרא, גל'ה, העל'ה.

כעוד בה: העל'ה בקריאה ובכתיב בקריאה

אנו מבינים דבר'ה שלמים בהשקפתנו:

לא כמו חזק ביוז'ים שאלמרים:

= ה'ה י'הו' גא'ה'ן ל'לם ג'ז'ה'ן =

באומר, העל'ה בקריאה ה'ה י'הו' ל'לם

באכתב בקריאה, ג'ן העל'ה, גמ'ה'ה

י'הו'ה'ן.

ואלא כמו ל'לם שאלמרים:

= ה'ה י'הו' ג'ז'ה'ן ~~י'הו'ה'ן~~ גא'ה'ן =
ואל'ה'

כאמר באמת בזכר בן יהו"ם, תג'ה
י'ה'ו' ג'ת'ל ב'תל י'ה'ו'י ו'ס'תל י'ה'ו'י, ו'א'ל'ו
ב'ש'ת'ל ב'ת'ל כ'כ'ל ה'ת'ל'ם.

ה'ה'ל'י [א'ת'ר'ם] ת'ת'ל'ם י'ה'ו'י ל'ת'ל'ם. ל'ת'ל'ם
ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם, א'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם
ל'ת'ל'ם י'ה'ו'י - ב'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם
ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם.

א'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם
א'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם
ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם
ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם.

ל'ת'ל'ם ל'ת'ל'ם.

הרהורים בלעדיהם
אם הרכ כ"ף בן ושל
צבר גורה זכ"ה של אברהם

כ' - למנוח

- 12 יומם
12 ימים

- זכ"ה ו'ר' צור של ירח

גמול 13, נקבה'ם אל זכור למנוח
(13 - גמול'ן למנוח יצ' בלעדי אנוש)

כ"ף ברכה זמן בן וצור.

זכ למנוח זכ"ה
נ"ל פסוק ← באופן טאטאש' נכ"ס 13

גמול - 3 גמול'ם נ"ס - ס'אן
כ"ף - 3 - כ"ס זכ"ה יום הי"ן
נ"ן - שג"ר! נ"ה
י"ן - ו'ג' ו"ג' צב"ר
ש"ר נ"ס

וואס דאס - וואס דאס
אז עס'ן, דאס אלץ - אדער.
דאס דאס ~~דאס~~ דאס דאס

וואס
אדער אדער דאס, דאס דאס
אדער דאס.
אדער דאס דאס דאס דאס
אדער דאס - אדער דאס דאס דאס.

דאס דאס דאס דאס
- דאס דאס דאס דאס
אדער דאס דאס דאס דאס
אדער דאס דאס דאס דאס.